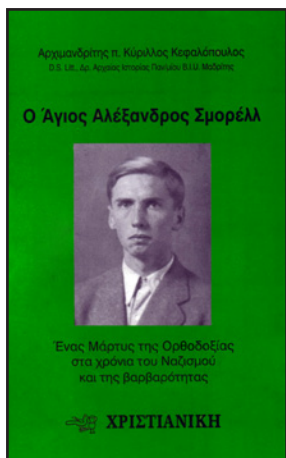

Βιβλιοπαρουσίασις

Αρχιεπίσκοπος π. Κυρίλλου Κεφαλόπουλου

Ο Άγιος Αλέξανδρος Σμορέλλ

Ένας Μάρτυς τῆς Ὁρθοδοξίας
στὰ χρόνια τοῦ Ναζισμού
καὶ τῆς βαρβαρότητας

Ἐκδόσεις «Χριστιανική»,
Ἀθήνα 2014, σελίδες 48.

Ἰδιαίτερα σημαντικὴ εἶναι ἡ πρωτοβουλία τοῦ π. Κυρίλλου Κεφαλόπουλου νὰ προχωρήσει στὴ συγγραφή τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο ἐνημερώνει συνοπτικὰ τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ σὲ σχέση μετὰ τὸν Ἅγιο Αἰλέξανδρο Σμορέλλ καὶ τὴν ἀντιστασιακὴ κίνηση «Λευκὸ Ρόδο».

Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα γίνεται ἐρύτερα γνωστὸς ὁ Αἰλέξανδρος Σμορέλλ...

Δὲν ἦταν ἀπλῶς πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τοῦ γερμανικοῦ ναζιστικοῦ καθεστῶτος οἱ νέοι τοῦ «Λευκοῦ Ρόδου».

Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι δὲν αὐτοπροσδιορίζονταν ἀνοιχτὰ ὡς χριστιανικὴ ἀντιναζιστικὴ ὀργάνωση, ἢ ἐκ μέρους τους καταγγελία τοῦ Ναζισμού εἶχε πνευματικὴ διάσταση: ἔβλεπαν τὴ χιτλερικὴ ἐξουσία ὡς ἐξουσία τυραννικὴ καὶ ἀντίχρηστη, ἢ ὁποῖα ἐκμεταλλεῦθηκε στιγμὲς ἀδυναμίας τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ γιὰ νὰ τὸν πειθαναγκάσει νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸ θεῖο δῶρο τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ ὑποταχθεῖ στὴν τυραννία.

Δὲν καταγγέλλουν μόνο τὴ ναζιστικὴ ἐξουσία. Στιγματίζουν τὴν ἀνοχὴ πρὸς αὐτὴν τῆς πλειοψηφίας τῶν Γερμανῶν καὶ προφητικὰ τονίζουν ὅτι, ἐὰν οἱ ἴδιοι οἱ Γερμανοὶ δὲν ἀνέτρεπαν τὸ Χίτλερ, τὰ ναζιστικὰ ἐγκλήματα – πού ἤδη ἀπὸ τὸ 1942-43 ἦταν κοινὸ μυστικόν, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ τὶς ἴδιες τὶς προκηρῦξεις τοῦ «Λευκοῦ Ρόδου»– θὰ ἀποτελοῦσαν ὄνειδος γιὰ τὶς ἐπόμενες γενιές.

Οἱ νέοι τοῦ «Λευκοῦ Ρόδου», ἀφοῦ στὴν ἀρχὴ παρασύρθηκαν ἀπὸ τὰ ἐνθουσιώδη συνθήματα τῆς χιτλερικῆς νεολαίας, σύντομα «ἤλθον εἰς ἑαυτούς» καὶ **μπόρεσαν νὰ κάνουν τὴ δύσκολη ὑπέρβαση: Νὰ ἀρνηθοῦν ὡς Χριστιανοὶ τὸν πειρασμὸ τῆς τυραννίας. Νὰ καταγγείλουν τὸν ξεπεσμὸ τῆς ἴδιας τῆς πατρίδας τους** σὲ ὄργανο γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν στόχων ἑνὸς τυραννικοῦ καθεστῶτος, ἢ νίκη τοῦ ὁποίου στὰ πεδία τῶν μαχῶν **θὰ μετέβαλλε τὸν κόσμον σὲ κόλαση.**

Τοῦτο ἄλλωστε συνιστᾶ καὶ τὴν ἀληθινὴ φιλοπατρία, ἀφοῦ ὅποιο ἔθνος ξεφεύγει ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ εἶναι καταδικασμένο: Μὲ ἄλλα λόγια, συνέπεια τῆς Ὑβρεως εἶναι ἡ Νέμεση, μὲ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, ὄχι μόνο γιὰ τοὺς λίγους ἐμπνευστὲς καὶ αὐτουργοὺς τῶν ἐγκλημάτων, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς πολλοὺς πού τὰ ἀνέχονται, κάνουν πῶς δὲν τὰ ξέρουν, βολεύονται μὲ τὸ προῖόν τῆς ἐγκληματικῆς δραστηριότητος...

Τὸ «Λευκὸ Ρόδο», λειτουργώντας ὡς ἡ φωνὴ τῆς συνείδησης τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ εἶχε προειδοποιήσει, ἀλλὰ δὲν πρόλαβε νὰ εἰσακουσθεῖ...

Τὸ «Λευκὸ Ρόδο» εἶχε ἐπίσης προειδοποιήσει γιὰ τὴ **διγλωσσία τῶν Ναζιστῶν**, πού προκειμένου νὰ παραπλανήσουν τὸ λαόν, δὲν δίσταζαν νὰ ἐμφανίζονται ὡς προστάτες τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπονόμευση ἦταν ὁ ἀληθινὸς στόχος.

Τόνιζαν στὸ 4ο φυλλάδιο:

«Κάθε λέξη ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Χίτλερ εἶναι ἓνα ψέμα. Ὅταν μιλά γιὰ εἰρήνη, ἐννοεῖ τὸν πόλεμον καί, ὅταν κατὰ τρόπο βλάσφημο χρησιμοποιεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, ἐννοεῖ τὴ δύναμη τοῦ κακοῦ, τὸν ἐκπεσόντα ἄγγελον, τὸ Σατανᾶ. Τὸ στόμα του εἶναι τὸ δόσσομο τῆς Κολάσεως καὶ ἡ ἰσχὺς του ἐκ βάθρων καταραμένη».

* * *

Δυστυχῶς, ὅλα αὐτὰ σήμερον δὲν ἔχουν ἀπλῶς ἱστορικὴ ἀξία, ἀλλὰ ἔρχονται στὴν ἐπικαιρότητα μὲ τὸ χειρότερον τρόπο

στήν Πατρίδα μας.

Η πνευματική παρακμή τῶν τελευταίων δεκαετιῶν, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν οικονομικὴ κρίση, ἔχουν προκαλέσει «πώρωση» μεγάλου μέρους τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας σὲ εὐρύτερο πολιτικὸ καὶ πνευματικὸ ἐπίπεδο, **μὲ τὸ τυραννικὸ πνεῦμα ποῦ καλλιεργεῖ ὁ Νεοναζισμὸς.**

Διάχυτος εἶναι ὁ «πειρασμὸς τῆς τυραννίας» ἀνάμεσα σὲ πολλοὺς συμπολίτες μας.

Η χριστιανικὴ φιλανθρωπία, τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, θεωροῦνται «βαρίδια» ποῦ ἐμποδίζουν τὴ λύση τῶν σημαντικῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων.

Η ἴδια ἡ Δημοκρατία ἀπαξιώνεται, ἀφοῦ μὲ τρόπο ἔντεχνο, «χρεώνεται» στὸ δημοκρατικὸ πολίτευμα ἢ σαπίλα τοῦ πολιτικοῦ συστήματος, ποῦ ὀδήγησε τὴν Πατρίδα μας στὴν παρακμὴ καὶ στὴν καταστροφή, ἀκριβῶς ὅπως εἶχαν ἔντεχνα κατορθώσει οἱ Γερμανοὶ μιλιταριστὲς καὶ οἱ ναζιστὲς.

Μεγάλο μέρος τῆς κοινωνίας διαβρώνεται ἀπὸ **νεόκοπη ἐθνικιστικὴ καὶ νεοναζιστικὴ παραφιλολογία**, ἡ ὁποία ὑπονομεύει τὴ χριστιανικὴ πίστη καὶ ὀδηγεῖ σταδιακὰ στὴν ἀποστασία, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία μας δὲν εἶναι ὅσο πρέπει «ἐθνική».

Ὅταν ἡ ἀποστασία δὲν εἶναι ἀνοιχτὴ, **πλήττεται σὲ πρῶτο στάδιο ἢ παράδοση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης**, στὰ πρότυπα τῶν φιλοναζιστῶν «Γερμανῶν Χριστιανῶν» τῆς ἐποχῆς τοῦ Χίτλερ, ποῦ **ἤθελαν νὰ ξεκαθαρίσουν τὸ Χριστιανισμὸ ἀπὸ τὰ «έβραϊκὰ στοιχεῖα».**

Οἱ Ὁρθόδοξοι προπολεμικὰ ἦταν μιὰ μικρὴ μειοψηφία σὲ σχέση μὲ τὸ σύνολο τοῦ γερμανικοῦ πληθυσμοῦ. **Κατὰ συνέπεια, τὸ ὅτι ἓνας συνειδητὸς Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος βρέθηκε στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀντιχιτλερικοῦ ἀγῶνος δείχνει καὶ τὸ ἀσυμβίβαστο τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὸ Ναζισμὸ.**

Ἦδη, ὁ Ἐθνοφυλετισμὸς εἶχε ρητῶς καταδικασθεῖ ἀπὸ τὴν ἐνδημοῦσα Σύνοδο τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1872.

Τὸ 1943 στὴν κατεχόμενὴ Ἑλλάδα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δαμασκηνὸς κατάγγειλε τὴν ἐκτόπιση τῶν Ἑβραίων στὴ βάση τῆς ἀντίθεσης τῆς Ἐκκλησίας σὲ κάθε μορφῆς διακρίσεις εἰς βάρος τῶν ἀνθρώπων, ἐπικαλούμενος τὸ «Οὐκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλληνι» καὶ τονίζοντας ὅτι τέτοιες ἀντιλήψεις ἐρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ ὅσα οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες πρεσβεύουν.

Τὸ πνευματικὸ μας ὄπλοστάσιο εἶναι πλούσιο, ἀναντίστοιχο

ὅμως μὲ τὴν παθητικότητα, ἢ ἀκόμα καὶ εὐνοια καὶ ἀνοχή πού ἀπολαμβάνουν ὁ ρατσισμὸς καὶ ὁ σύγχρονος Νεοναζισμὸς σὲ μέρος τῆς κοινωνίας.

Εἶναι, κατὰ συνέπεια, φανερὸ ὅτι ἡ κοινωνία μας σήμερα ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐμπνευσθεῖ ἀπὸ τὴν εὐθυκρισία καὶ τὴν αὐτοθυσία τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Σμορέλλ καὶ τῶν ὑπόλοιπων νέων τοῦ «Λευκοῦ Ρόδου», κατεύθυνση στὴν ὁποία συμβάλλει αὐτὸ τὸ βιβλίο.

* * *

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλεξάνδρος Σμορέλλ (Alexander Schmorell) ὑπήρξε φοιτητὴς Ἰατρικῆς κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μέλη τῆς ἀντιναζιστικῆς ὀργανώσεως «Λευκὸ Ρόδο».

Μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ «Λευκοῦ Ρόδου», ἐπεχείρησε νὰ συγκεντρώσει λαϊκὴ ὑποστήριξη μεταξὺ τῶν Γερμανῶν, ὥστε νὰ ἀντισταθοῦν στὸν Χίτλερ καὶ τὸ ναζιστικὸ καθεστῶς.

Συνελήφθη τὸν Φεβρουάριο 1943 καὶ ἐκτελέσθηκε στὶς 13 Ἰουλίου 1943, στὴν φυλακὴ Σταντελχάϊμ στὸ Μόναχο, σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν.

Στὶς 5 Φεβρουαρίου 2012 ἀνακηρύχθηκε Ἅγιος καὶ Μάρτυς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. **Ἡ** μνήμη του τιμᾶται στὶς 13 Ἰουλίου.

Ὁ Ἅγιος εἰκονίζεται μὲ τὴν λευκὴ ἰατρικὴ στολὴ καὶ νὰ κρατᾷ ἓνα σταυρὸ μαζὶ μὲ ἓνα λευκὸ ρόδο, σύμβολο τῆς ὀργανώσεως «Λευκὸ Ρόδο» καὶ ταυτοχρόνως, σύμβολο τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐπὶ τοῦ θανάτου.

Γιάννης Ζερβός

